

vedkommende rettergangsfuldmægtig er svensk statsborger. De nordiske forhandlinger har givet anledning til, at man i Sverige har ophævet denne nationalitetsbetingelse og til, at det i Norge overvejes at åbne adgang for domstolene — bortset fra Højesteret — til at tillade, at en part i civile sager møder med sagfører fra andet nordisk land (i straffesager er dette allerede tilfældet efter gældende norsk lov).

Det foreliggende forslag tilsigter at indføre en ordning, hvorefter retten kan tillade, at der mødes ved sagfører (advokat) fra andet nordisk land, når det under hensyn til sagens karakter og øvrige omstændigheder findes forsvarligt. I udtrykket „sagfører (advokat) fra andet nordisk land“ indeholdes et krav om, at den pågældende skal være sagfører i vedkommende andet land og bosat i dette.

Når ordningen således begrænses til en fakultativ adgang for domstolene til at tillade, at fremmede nordiske sagførere giver møde, har man ikke anset det fornødent at undtage Højesteret. Af samme grund er det fundet ubetænkeligt også at lade møderetten omfatte straffesager, hvorfor man foreslår en hertil sigtende bestemmelse indsat i retsplejelovens § 730.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til forslaget § 1.

Til § 43.

Redaktionel ændring som følge af, at rådslagningen og afstemningen (voteringen) i Højesteret fremtidig adskilles, medens den nuværende „votering“ i Højesteret er en sammenfatning af rådslagning og afstemning under eet, jfr. Højesterets erklæring af 24. april 1956, optaget som bilag 18 til udvalgets betænkning.

Til § 120.

Bestemmelsen bortfalder som følge af den foreslåede afskaffelse af højesteretssagførerprøven.

Til § 121.

Redaktionel ændring som følge af, at bestemmelsen tidligere har henvist til de for højesteretssagførere gældende eksamenskrav. Der er ikke foreslået realitetsændringer med hensyn til eksamenskravet til landsretssagførere.

Til § 122.

Redaktionel ændring.

Til § 123.

Bestemmelsen bortfalder som følge af den foreslåede ophævelse af højesteretssagførerprøven.

Til § 124.

Ændringen er en følge af den foreslåede ophævelse af højesteretssagførerprøven.

Til § 127.

Forslagets første stykke indeholder hovedbestemmelsen om, at landsretssagførere med 5 års virksomhed som sådanne får almindelig mødeberettigelse for Højesteret. For at sikre en forsvarlig procedure for Højesteret kræves som foran nævnt endvidere, at den pågældende landsretssagfører skal fremskaffe erklæring fra vedkommende landsret om, at han er øvet i procedure. Denne erklæring svarer til den erklæring, som en landsretssagfører efter de nugældende bestemmelser skal fremskaffe, for at han, når han har haft beskikkelse som landsretssagfører i 8 år, kan give møde i Højesteret i egne sager.

Forslagets andet stykke udvider Højesterets nuværende adgang til at fratage en landsretssagfører mødeberettigelsen i egne sager til at gælde for alle landsretssagførere, der får almindelig mødeberettigelse for Højesteret.

Til § 130.

Som en naturlig konsekvens af højesteretssagførerprøvens ophævelse henlægges autorisationen af sagførerfuldmægtige også hos de nuværende højesteretssagførere til landsretspræsidenterne.

Til § 146.

Den foreslåede bestemmelse træder i stedet for den nugældende bestemmelse om indhentelse af Sagførerrådets erklæring om landsretssagførere, der ønsker at procedere i Højesteret, og fastslår, at der, forinden justitsministeriet meddeler den i forslaget § 127, 1. stykke, nævnte tilkendegivelse om, at en landsretssagfører har været i virksomhed som sådan i 5 år, skal indhente erklæring fra Sagførerrådet om dette spørgsmål.

Til § 214.

Da domme i højesteretssager, i hvilke der har været mundtlig offentlig domsforhandling, ifølge forslaget til § 218, 1. stykke, 3. punktum, skal indeholde en fuldstændig gengivelse af hver enkelt dommers afstemning og begrundelse med angivelse af hans navn, skal den nugældende bestemmelse i § 214, 1. stykke, 6. punktum, om udtogsvis indførelse af de afgivne stemmer i en særlig stemmegivningsbog ikke gælde i disse sager.

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 214, 2. stykke, må rådslagninger og afstemninger i Højesteret og i andre retter, der beklædes af flere dommere, ikke overværes af tilhørere med und-